Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

60

De consonatio diapason diapente.

Septimodecimo horum sonorum seu vocum iunctionum diapason diapente nominamus quarum concordia vocum ac vniformi ingenti ac mota dulcedine, cum eide eidem nullo sit penitus permixta asperitas, quamuis dissimilitudine distantium ad identitatem sonos copulat ac vnitate. Ex duabus consonantiis ei iuncta. Diapason. s. et diapente. Cuius diapente dulcissime suavitatis armonitas, ac armonie vocum dictas equa proportio. apta distantia. Concors sonoritas, ac quicquid in eo est consono delectatione repletum. in ea vocum serie et in serie. di apason. Vno amplitudinem ac perfectione amplectit, ac omnque ac sonorum virtute procedit et ea series musicis ornata coloribus Ex qbus et gnoca eorum tenet proportionem. Duplum. s. ac sexaltum. que tuplum efficiunt proportionem. De qua in ferius tractatum intendimus. Cuius descripto tali est notitia dolcnari

Diapason diapente consonantia est vocum duodecim spatia octo plenum integrum ac perfecta, ac p tria non integra non plena et in pta spatia adiuncta iunctorum acceptio. Cosa pte pta et descripto ac suis distrectis que a gustes. ac quam ac octo tonis tubus ac minoribus semitoniis hac quinque nos nosimus gpactum ec. Quatum ad minoribus iunctionibus p tonos est semitonio distet vsque suavis plus